

AKR
KAR

Nispet

HALKEVİ

Sayı : 13

Mart 1936

Yıl : 2

1934

Kemal

« Akpınar » da

İnkılâbımızın idealine ve Halkevi programının gösterdiği kültüre uygun olan yazılar neşredilir. Yazıların mümkün olduğu kadar ana diliyle işlenmesi birinci dileğimizdir.

Mecmuaya konmayan yazılar geri verilmez.

İçindekiler

Halkevleri ve inkılâp

Niğde tarihi

İstiklâl « Konferans »

Niğdeli Zâtiden derlemeler

Sporun tarihçesi « Konferans »

(Akpınar) a Şiir

Haydi oradan : yabani !

Kayardı çayı « şiir »

Halkevizin 3 üncü yıl dönümü

Halk edebiyatı : Tahiri « Şiir »

Turgut

M. Z. Oral

M. Nedim

Derleyen : M. Z. Oral

T. ilter

Perihan Ataç

A. Rasim kocabaş

Cüce ozan

.....

Derleyen : M. Elmacı

İmtiyaz sahibi : Eczacı Naim Erem, Umumî neşriyatı idare eden
Muallim Cevad

Niğde'de İl Basımevinde basılmıştır

Sayı : 13

OSMAN FERİT SAĞLAM'IN
TÜRK TARİH KURUMU'NA
ARMAĞANIDIR
Yıl : 1

M A R T 1936

AKPINAR Niğde Halkevi Dergisi

Halkevleri ve inkılâp

Konuşma

Ferd, görünen kusurunu aynada; Ulus; beliren kusurunu içtimaî alanda görür. Kafası temizlenen ferd, Cemiyetin husranına sed olur.

İnkılâp, sar'aya tutulmuş gibi cemiyetin hız aldığı andır.. Cemiyetin bu andaki muvazenesi ferdin kemaline ve onun idealine bağlıdır.

Cemiyet psikolojisi bazan sele benzer. İnkılâp o selin kendisidir. Yıkarken de yapar görünür. Yapar-ken baş döndüren bir süratle hezeyanlara kezzap döker.

Yıkılan bir tarihin harabesi üstünde beliren zinde bir varlığın güneşli ve ışıklı kitabını başımız dönmeden okuyamayız. Onun Menşure benziyen renk ve ışık tufanı içindeki çehresini tanımak ve onu nesillere içire içire okutmak ödevi (Halk evleri) nin en baştaki ve en son-daki işidir. Halkevi bir mabettir. Millî günah işlemekten korkanlar, millî vicdanı uyanmış olanlar orada ibadet eder.

Halkevi bir mihrapdır. Başımızı

koyduğumuz zaman özümüzün içlen hassasiyetini, cezbelerini orada duyacak, orada duyuracağız.

Halkevi bir mekteptir. Neslin inkılâp terbiyesi, sanat kabiliyeti, içtimaî varlığı orada inşa edilir, orada terkiebedilir.

Halkevi Türk dünyasının, Türk maşerinin en gayeli ve en dolgun bir kitabıdır. Onun her sahifesinde bir varlık, her mısraında bir kabiliyet saklıdır. Üst üste yığılan bu ciltler kütlenin dimağını saran kayıtsız ve şartsız bir bağdır.

Halkevi ne dünya tarihindeki geçici teşekküllere, ne maksatsız ve yarım maksatlı parazit toplantılara, ne de günün icaplarına ayak uyduran fantazi cemiyetlere bezer. Halk evi ne bir Türk ocağı, ne de yalnız tek maksatlı bir idealdir.

O, İnkılâbın başından sonuna kadar en kültürel hayatı, en ergin şekilde millete aşılama çalısan müstesna bir buluş, müstesna bir kuruluştur.

Kamâlist Türkiyenin istinadgâhı olan gençlik; Halkevi mihrabında ibadet etmedikçe, millî heyecanını orada daha arı ve daha duru şekilde yıkamadıkça, inkılâbın her zerresinden bir ruh ve mana taşıyan bu ideâl evin eşğinde saatlerce beraber ağlayıp beraber gülmedikçe ne bu vatan ona teslim edilir, ne o;

Niğde Tarihi

— 12 inci sayının devamı —

ALAEDDİN OĞLU ALİ

Hemen bütün eserleri Niğde ve Aksarayda görülen bu hükümdarın hayatı çok karışıktır. Karaman oğlu Alâeddinin Murat .1. kızı - adı geçen - Nefiseden başka bir bayanından Ali adında bir ağılu olduğunu, memleketlerini çocukları arasında böldüğü vakit Niğdeyi de bu Aliye verdiğini, sağlığında Niğdeden ayırmadığını Şikâri tarihinden anlıyoruz.

Osmanlı tarihlerinden ise bu Ali- bu vatanda yaşamaya hak kazanır..

Halkevi ne şunundur, ne de bunudur. O, yalnız milletindir. Din emretmezmi ki : Camiden içeri giren zahit beşerî kinlerden tecerrüt edecek, barış halinde bulunacaktır. Millî vicdan ve inkılâp emretmiyormu ki: büyük başarılar meydana getiren bu ülkülü millet, bu ülkü evinde hep aynı hüviyet ve aynı temizlikle ibadet edecektir. Geçen zamanın süratli seyri içinde bir tutam muvaffakiyet bırakmaya çalışan ferd günün bir kaç verimli saatini Halkevi dünyası içinde geçirmeğe borçlu olduğunu bilmelidir. Oraya el gibi değil kendi malın gibi gir, orada agyar gibi değil yar gibi konuş. Orası seni çırpındıracak bir ag değil, ulusal varlığın kaynağı olan bir durağdır.

Halkevleri; inkılabı karakterize

nin kardeşi Mehmet .2. ile 1390 M. 793 H. yılında Akçay savaşında Osmanlılar tarafından esir alınarak Bur-sada hapis edildiğini öğreniyoruz. (*)

Şu halde Timürlenk tarafından bu iki kardeş beraberce hapisten çıkarılmıştır. « Akmedrese » kitabesine nazaran 1409 M. 812 H. yılına kadar bunların çok iyi geçindiklerini ve Mehmet.2. kardeşi Aliye tekrar Niğdeyi Aksarayla birlikte verdiği anlaşılıyor.

Niğdenin Eskiciler mahallesinde şimdiki Dumlupınar okulu yakınında Şah mescidi vardır, Mescidin toplanma salonu dört köşelidir. Mimarî kıymeti yoktur. Yalnız met-halinde daha eski zamanlara ait sütunlar ve başlıklar kullanılmıştır.

(*) Hammer tarihi cilt 1 sahife 308

edecek, bugünü yarına bağıyaktır. İnkılâbın küme halinde, tufan halinde cemiyetin içine, önüne yığıldığı bir sürü yenilikleri kütlenin kafasına işliyecek örsler, çekiçler Halk evindedir. Halkevi inkılâbın iptidai materyalini, yığın halindeki yeniliklerini sıraya koyacak, analize edecek, her türlü septik düşüncelere dogmatik bir eda verecektir.

İnkılâp bir esassa, Halkevi ona şekil veren bir kültür imalâthane-sidir. Hangi bedbaht bu mabetten kaçar, hangi gafil Halkevi işini alelade bir oyalama sanırsa inkılâbın kudsi eşiği önünde cemiyetin onu refüze etmesi bir icaptır, bir zaruret.

Turgut

Kapısı üstünde şu kitabe vardır :

- 1 — عمر هذا المسجد في أيام السلطان
- 2 — علي بن علاء الدين الحاج محمود سنة ست

عشر ثمانمائة (.)

Türkçesi : « Bu mescit Alâeddin oğlu Alinin sultanlık günlerinde Hacı Mahmut tarafından sekiz yüz on altıda yapıldı » demektir.

Şu kitabeden Ali ile Mehmet .2. nin arası açıldığı ve Alinin Niğdede hükümdar olduğu anlaşılıyor. Mehmet .2. kardeşini sıkıştırmış, yukarıda görüldüğü gibi Mısır hükümdarına kaçmasına sebep olmuştur. Mısır hükümdarı tarafından Karaman Vilâyetine Vali tayin edildiği vakte ait bir kitabe daha vardır. Fakat kitabenin ilk satırı çok bozulmuştur, okunamıyor. Burada bir ayet yazılmış olması gerektir. Bu gün Eskiciler çeşmesinin divarına taş yerine konmuştur.

Okunabilen satırları şöyledir.

- 1 — برسم المقر... الاشراف العالي العلائي ابن
- 2 — قرمان اعز الله انصاره

و عشرين وثمانمائة

Ali Karaman illerine hükümdar olduğunu Mısır hükümdarına tasdik ettirmiş isede kardeşi oğullarına kabul ettirememiş, Mehmet .2. nin oğullarından Konyayı alamamıştır.

(*) Bu kitabenin tarihini Müsyü Gabriyel görmüştür. Karaman oğulları kitabelerini esasla toplamış olan bay Halil Edhem okumuştur. Tarihi Osmani encümeni dergisi : 1 Şubat 327 sayı 12.

Mehmet .2. nin Mısırdan dönüşünde ise Alinin elinde yine Niğdeden başka bir yer kalmadığı, aynı tarihe dayanan mehzazlerimizde yazılıdır.

Mehmet .2. Antalya muhasarasında ölünce Ali bey tekrar istiklâlini ilân ederek ortaya çıkmış isede Mehmet .2. nin oğulları İbrahim ile İsanın Osman oğlu Murat .2. ye muracaatları üzerine Karaman ülkeleri Aliden alınarak İbrahime verilmiştir.

1423M. 827H. senelerinde İbrahim'in Karaman hükümdarı olduğu kitabelerile sabit olduğundan bu yıllarda Niğdeyide elinden aldırıldığı anlaşılıyor.

Bu çağlarda yapıldığı anlaşılan Kavukcu oğlu mescidi kitabesinde hükümdar adı yoktur. Mescit yıkılmış bir haldedir kapusu üstünde şu kitabe vardır.

Iramı 72 × 28 santimetredir.

- 1 — ان المساجد لله فلا تدعوا مع الله احداً (.)
- 2 — عمر هذا المسجد خواجة ابراهيم سنة ست

عشرين وثمانمائة

Türkçesi : « Bu mescidi 826 yılında Hoca İbrahim yaptı » demektir.

— Sonu var —

M. Zeki Oral

(*) Evvelki sayının dördüncü sahifesinde Türkçesi yazılan ayettir.

KONFERANS

C. H. Partisi adına « İnkılâp » ve « İstiklâl » konuları üzerinde iki konferans vermek için İlimize gelmiş olan Ankara Hukuk Fakültesi Profesörlerinden bay Mazhar Nedim; Şubatın 15 ve 16 ncı günleri her iki konferansını da Ortaokul salonunda vermiştir. Değerli Profesörümüzün konferansları halkımız üzerinde çok büyük bir tesir bırakmıştır. Konferans için tahsis edilen salon şehrimizin en büyük bir salonu olmasına ve binden fazla insanın içine sığmasına rağmen dinleyicilerden pek çoğu dışarda durmak ve geri dönmek zorunda kalmışlardır.

B. Mazhar Nedim inkılâp ve istiklâl konularını kelimenin tam manası ile pek mükemmel canlandırmış, dinleyicileri ölçülemiyen bir heyecana sevk etmiştir.

Hatip sık sık alkışlanan konferansları ile evrensel bir hayranlık doğurmuş olan büyük inkılâbımızı en ince ve en hurda noktalarına kadar gözden geçirmiş ve muhitin minnet ve şükran dolu ilgisini üzerine çekmiştir.

Dergimiz; bu çok yerinde ve değerli istifadeleri bizlere bahşeden C. H. Partisi genyön kurulu ile B. Mazhar Nedime içten gelen teşekkürleri sunmayı bir ödev bilir.

« İstiklâl » konulu olan konferansın bir aynısını aşağıya dercediyoruz. « İnkılâp » mevzulu konferansı da gelecek sayımızda sayın okuyucularımıza sunacağız.

İSTİKLÂL

Bu günkü Türk varlığının temeli İstiklâldir. Luğat manasını takip ederseniz bir milletin mevcut olması ile müstakil olması ayrı ayrı şeyler olabilir. Amma biz inkılâpçı Türkler için, biz onurlu Türkler için istiklâlsiz millî mevcudiyet kabili tasavvur değildir.

Hayatlarında hiç müstakil olmamış yahut derebeylik devirlerinde beylerin kölesi gibi yaşamış milletler istiklâlin zevkini alamazlar.

Bir de istiklâli yalnız nazarî şek-

linde, luğat anlamında bilip tanıyanlar var. Onlar da istiklâlin hakikî mefhumunu kavrayamazlar.

İstiklâlin ne olduğunu iyi kavrayabilmek için biz Türkler gibi:

A) Tarihin hemen bütün seyrinde müstakil olmağı itiyat edinmiş efendi bir millet olmalı.

B) İstiklâli uğrunda canla mal ile bin dürlü fedakârlıklar yapmış olmalı.

Nasıl evindeki son çula kadar hasta çocuğunun ilâcına sarfetmiş, vücudünü diriltmek için lâzım olan kanı kendi damarlarından seve seve vermiş olan bir baba çocuğu üzerine titrerse istiklâl uğrunda asırlarca harbetmiş, sefaletlere ve mahrumi-

yetlere katlanmış olan Türkler de titremişlerdi. Ve halâ da titrerler.

Bu, Atatürk'ün dediği gibi bir kan asaleti meselesidir; buna şüphe yok.

Yalnız, sayın dinleyicilerim, yalnız zamanımızda bir çok fikir cereyanları var, bu fikir cereyanlarının bize uymıyacak, bizim bünyemizi zehirleyebilecek, asil itiyat ve ananelerimizi sarsabilecekleride bulunabilir.

Bunlar topile tüfekile, gürültü ve patırtı ile sınırları aşıp gelmez... Sinsi sinsi, sessiz sedasız gelir, içimize girer, yavaş yavaş yerini genişletir. Ve nihayet şuuru muza hâkim olabilir. Bir gün bir ses refahın, paramın, saadetin zengin milletlerden birinin İmperatorluğu içine girmekle hemen kabil olacağını kulaklarınıza fısıldar... Hele o sıra da yıpranmış, yorulmuş ve ezilmiş iseniz bu - sözüm ona - dünya cennetini size daha da cazip gösterebilirler. Size (manda) dan veya buna benzer şeylerden bahsederler.

Bir gün bütün İslâmlar sanki kardeş değilmi? diyerek sizi ne olduğu bellisiz bir ittihadın içine doğru sürüklerler.

Bir gün size : Canım düşmanı ne diye dışarda arıyor ve korunmağa çabalyorsun... Ne diye şunu, bunu kendinden sayıyorsun... onlar varlıklı, biz varlıksızız... Asıl onları kovala... demek isterler. Siz sınıf mücadelesine sürüklenirken istiklâl elden gider.

Bir gün size, dünyada yaşamak için para lâzım... Para kimde ise ona

bir parça iltifat göstersek, onun arzularını da bir nebze yapsak, her alacaklının istiyeceği teminatı ona bağışlayıp bağlansak... Bundan ne çıkar? rahat edersin derler.. Yahut rejimin de veya idareninde şu veya bu değişikliği yaparsan filân zengin devlet keselerini artık sana açacakmış derler. O vakit... Ruhumuzu istilâ eden şüphe ve tereddütler içinde asil kanımızın hamlesini belki gevşetebiliriz. Kölelikten müteneffir tabiatımızın dünkü sertliğinden ve mertliğinden gafil imişiz gibi korkak yahut... daha fenası lâkayt olabiliriz.

Hulâsa arkadaşlar, bu asırda fikir cereyanlarına yine ve ancak fikir cereyanları ile mukabele edile-

bilir. Her Türk ruhunda tezinden hissettiği istiklâl ihtiyacı duygusunu, fikir mihengine vurabilmeli ve vurduktan sonra yirmi iki ayar altın gibi de değerli olduğuna kafasile, mantikile, şuure ile inanmalıdır.

Böyle şuur ile istiklâli anlar ve istersek topla, tüfekte gelen tehditlere karşı çelikten bir cephe kurmağa

muvaaffak olacağımız gibi sessiz sedasız, sinsi sinsi gelen zehirli fikirlerle karşı da mukavemet edecek irade ve kudreti kendimizde daima bulacağımız muhakkaktır.

O halde kısaca tetkik edelim :

İstiklâl nedir?

İçinde bulunduğumuz devrin anlayışına göre ve hayata tatbik yollarına göre müstakil olmakla neyi murat ediyoruz.

Bir kelime ile zamanımızdaki anlamda ve hele Türk anlamında istiklâl nasıl olur?

Birinci şart :

Bir devletin muayyen sınırlı bir topraga malik olması ve onun içinde hâkim bulunmasıdır. Bir devlet kendi sınırları içinde kendi sözünü geçirir, kendi istediğini yapar vaziyette olmalı. Bunu yaparken başka devletin müsaadesi, müdahalesi veya yardımı lâzımgeldiği müddetçe istiklâl yoktur. Hatta bu yabancı yardımı müsavât dairesinde size ahitle bağlanan bir müttefik değil de adeta hudutlarımızın bekçiliğini kendi hesabına taahhüt etmiş başka bir devlet olsa da yine istiklâl yok demektir.

İkinci şart :

İç siyasette istiklâldir.

Bir devlet kendi sınırları içinde:

- 1 — Dilediği rejimi kabul eder.
- 2 — Dilediği idare tarzını tesis eder.
- 3 — Dilediği ekonomik ve Kültürel politikayı güder.

Misâl : Bir yabancı devlet gelirde (Türkler siz Cumhuriyeti bırakınız, başınıza bir hükümdar getiriniz) derse ve hatta : (Hükümdarı kovunuz Cumhuriyet ilân ediniz) derse o memlekette istiklâl aramayınız. Bu takdirde benki Cumhuriyetçiyim ve Cumhuriyetin en makul ve mantikî ve bünyemize ve inkılâbın ruhuna en uygun şekil olduğuna iman ederim. Bu sözü yerine getirmemeği vazife bilirim. Vazifem evvelâ bana karışanın ağzını yırtıp bir tarafa atmak ve sonra gönlümün istediği, şururun bana hak diye tanıttığı Cumhuriyeti kurmaktır. Zaten Cumhuriyet benim Cumhuriyetim olduk-

ça bu günkü gibi kutsal bir mana ifade eder.

2 inci Misâl : Bir devlet bize siz memleketinizi şu tarzda değil bu tarzda idare ediniz. Osmanlı imparatorluğunda misâllerini gördük ... Filân mıntakaya muhtar bir idare verin. Filân yeri ademi merkezîyet usulile idare edin, Hatta filân yere şu evsafa bir Vali tayin edin... derse ve bu sözü dinletebilirse istiklâl yoktur.

Hele filân cemaat filân mezhepte veya ırkda olanlara şu veya bu istisnaları kanunlarınızda kabul ediniz. Onlar diğer memleket evlâtları gibi umumî kanuna tabi olmasınlar. Dendiği gün Türkiyede istiklâl kalmıyacağına emin olmalıdır. Görüyorsunuz ki, aziz dinleyicilerim, İsmet İnönünün Lozanda buna benzer şartları kabul etmemek için boğuşmakta ne kadar hakkı varmış ?

3 üncü şart :

Dış siyasette istiklâldir.

Yani bir devlet dış siyasasını Milletın temayülleri ve menfaatları hangi yolu istiyorsa o yolda gütmede serbest olmalıdır.

Yabancı bir millet (filân devletle iyi geçinmenizi hoş görmüyorum).. Yahut (arzu edin etmeyin benimle ittifak edeceksiniz) deyebilirse Devlet artık müstakil değildir. Dış siyasetinde o kadar hassas olmalıyız ki, eskiden olduğu gibi bir Devlet adama kendi işlerimizi emanet ederken onun şu devletin sevdiği veya bu devletin dostluğunu getirici bir şahsiyet olmasını bile nefretle ve istikrah ile reddetmelidir. Bir Türk Devlet

adamı ancak bizim itimadımızı kazandığı ve muhafaza ettiği için ve ettiği müddetçe yerinde kalabilir. Onun biricik vazifesi ve nazarımızda kıymeti şu devletin veya bu milletin peyki olmak değil ulusal umdelerimizi kavramış ve onun kayıtsız şartsız hâdimi bulunmuş olmasıdır. Zaten dış siyasası bakımından müstakil olmıyan devletin başkaları, yani devletler ailesi içinde de mevkii olmaz. Böylesini kimse adam yerine koymaz.

4 üncü şart :

Ordu istiklâldir.

Yani bir devlet :

A) Seferberlik kanununu bildiği gibi kurabilmelidir.

B) Toplarının, Gemilerinin ve diğer silahlarının çapını, kudretini ancak kendi Milli Müdafaa ihtiyaçları ve malî iktidarı tayin etmelidir.

Zamanımızda artık seferberlik mefhumu değişmiş ve çok genişlemiştir. Seferberlik artık muayyen bir sınıf vatan evlâtlarının asker olması şeklinde değil bütün kadın ve çocuklarıyla bir milletin tek vücut gibi memleket müdafaasına hazırlanması ve koşması anlamında kullanılıyor. Bizde ve daha bir çok yerlerde yeni kanunlar bu yolu Anadolu harbinde Türklerin ilk defa örnek olup gösterdikleri yolu tuttu.

Milli Müdafaa mefhumu bu çığırda iken bir devletin dilediğini askere almaması, hele - Harpten sonra bazı mağlup devletlere zorla kabul ettirildiği gibi - bir devletin yalnız aylıklı ufak bir Ordu ile ikti-

faya mecbur tutulması yalnız istiklâli sarsmakla kalmaz, onun en güvenilecek temelini yıkmaya varır. Müstakil bir millet ne bu sahada nede silahını tayin etmek yönünde kimsenin müsaadesine muhtaç olmamalıdır.

5 inci şart :

Adliyede istiklâl:

Bir devlet: Ülkesinde :

A) Dilediği kanunu yapmakta serbest olmalıdır.

B) Onu tatbik eden Mahkemeler hiç bir yabancı tesir ve kuvvete tabi olamaz.

C) Hele memleketteki Ecnebler kanun nazarında bize üstün değil bizden aşağı olmalıdır.

Hukuk davaları bakımından ancak karşılıklı muahedelerledir ki yabancıların Türkler gibi ve teminat akçesi vermeden Türk Mahkemele-rine muracaat edebilmelerine veya ecnebi mahkemelerden çıkan ilâmların tenfizini istiyebilmelerine imkân olabilir.

Ceza davaları bakımından :

İstesin istemesin bizim Adliyeimizin eli cürüm işliyen Ecnebininde yakasındadır.

Eskiden böylemi idi ?

Ecnebi kendi davasını kendi Konsolosunun önünde gördürürdü. Cürüm işlesede karışamazdık. Polisi, Hâkimi ve cürmün kurbanı eli kolu bağlı, başı yerde, seyirci kalırdı ... Bu, devlet içinde devlet kuranlara ... işte bu kara günler aslâ dönmemelidir.

6 inci şart :

Kültürde istiklâldir :

Burada bir tefrik ister :

A) Umumî Kültür : Yani medeniyetin temeli olan umumî ilim ve fen bilgisi . Bu; Beynelmileldir . Herkesin müşterek malıdır . ve elbette bunda ayrılık gözetilmez . Ona her müstakil milletin kapıları ardına kadar açıktır . Hele terakkinin ve tekniğin en ileri safına tezinden varmağa azmetmiş olan Türk milleti için bunda tereddüt edilecek bir cihet tasavvur olunamaz .

B) Buna mukabil Millî kültür yani gençleri, ve nesilleri muayyen ve kendi bünyemizden mülhem ideallere doğru sevk etmek ve ona göre terbiye vermek serbestisi mutlak elimizde kalmalıdır . Bu sahada Türk hiç bir pazarlık kabul etmez .

7 inci şart :

Hazinede istiklâldir :

Biliyoruzki zamanımızda herkesin en hassas olduğu noktalardan biri para işidir . Hazine, para ve bütün gelir ve vergi işleri ulusal olmalıdır .

Binaenaleyh :

A) Bir devlet vergi koyar veya kaldırırken yahut toplarken yalnız kendi vatandaşlarının malî kudretini ve memleketin umumî ekonomik şartlarını göz önünde tutabilir .

B) Gelirlerini Milletin menfaatları nereyi emrediyorsa oraya sarfetmekte mutlak serbest olmalıdır .

Lozan muahedesinden evvel, kapitülasyonları hatırlıyalım . İstedigimiz vergileri koyabiliyormu idik? koysakta her yerden ve her kesten onu topluyabiliyormu idik :

Sonra başımıza bir Düyunu umumiye idaresi musallat olmuştu . Hükümdarların, eski idarelerin bitmez tükenmez sefahatları için durmadan yabancılardan ödünç alıyorduk . Bir gün geldiki borç bini aştı yeniden istediğimiz parayı vermek için (sizi murakaba) edeceğiz diyenlerin sözlerine boyun eğdik . Yabancılar geldi . Vergilerimizden en gelirli olanlarını ellerine aldı . Tahsil etti, hesap vermedi, ne yaptı ise yaptı . Yıllarca yedi içti . Gûya borç ödedi .

Onamı hasretti ?... Yoksa başka şeye, kendi keyfinemi ?...

Bunun hesabını sora bilmek için evvelâ müstakil olmak lâzımdı ...

Sekizinci şart :

Ekonomi de istiklâldir .

A) Bir devlet isterse ham maddeci isterse sanayici olur .

B) isterse içeri ekonomi sisteminde ferdiyetçi bir yol tutar, dilerse ammenin menfaatına dokunan büyük ve özlü işleri doğrudan doğru yapmağa savaşı .

C) Kendi topraklarındaki sudan, madenden, ürünlerden, fabrikacılıktan, esnafıktan yalnız kendi evlâtları için ekmek çıkarır .

Bir yarım müstemleke halinde kalmamızda özlü menfaatları olan eenebi devletleri, eski Osmanlı imparatorluğunun elini kolunu sımsıkı bağlamış ve Türklerin bu yollarda her hangi bir teşebbüsünü daima müdahalelerle karşılamış ve bertaraf etmişlerdir .

Ekonomi sahasında yalnız sarıh müdahaleler değil sinsi yavaşmalar

da istiklâli tehlikeye koyar . Hele biz Türkler; sözde ekonomik teşriki mesailere, buna benzer yaldızlı hülûl tecrübelerine de kat'iyen müsamaha edemeyiz .

Çünkü böylece yerleşen yad menfaatların yarın yerleştiği yerde bu yüzden hak sahipliği iddialarına kalkıştığını çok gördük . Denedik .

**

İstiklâli bozmıyan hadiseler ve münasebetler olsa olsa müsavi vaziyette karşı karşıya gelen iki devletin bir verdiğine bir almak şartile aktetikleri muahedelerdir .

Misâl : Bir sulh unsuru olmak emelinde olan Devletimizin yaptığı bir çok anlaşma, ve dostluk yardım misakları;

Misâl : Başka devletlerle yaptığımız Gümrük, ticaret ve Kliring muahedeleri .

**

Aziz dinleyicilerim .

İşte müstakil bir devletin istiklâlinde ana şartlar bunlardır . Vazifemiz :

A) Asırlarca süren ıztıraplar pahasına,

B) Uzun seneler süren millî mücadelemiz pahasına .

C) Bu milletçe evlâtlarının en özlülerinin ve malının en değerlisinin pahasına elde edilen istiklâli korumaktır . Onun üstünde kıs kanç olacağız . Onun üstünde titiz olacağız, o mevzubahsolunca hiç bir pazarlık tanımayacağız, onu başlarken söylediğim gibi : ...

Nigdeli (Zati) den

DERLEMELER

— 2 —

Gel ey dil; bezmi vahdetten şarap iç,
Şarabı hoşgüvari lâli nâb iç

**

Ki misli olmağa asla cihanda
Şunun gibi bir abı müstetap iç

**

Bulup bir sakii merdan ey dil
Anın peymanesinden bir lebap iç

**

Meşamı canını eyle mukattar
Bulup attar elinden var gülâp iç

**

Hızır gibi yetiş abı hayata
Gel ey Zati var imdi bir hoş Âb iç

— Daha var —

M. Zeki Oral

1 — Hem ırkımızın asıl kanının icabı olduğu için,

2 — Hem bize ve şerefini bilen dünyaya göre şerefli yaşamının yegâne şartı olduğu için;

3 — Onun ne olduğunu yalnız duyduğumuzdan dolayı değil fakat iyice anlayıp öletüğümüzden' şuurla lüzumuna kani olduğumuz için ...

4 — Onu Atatürk'ün bize emaneti olduğu için kanımızla, canımızla, malımızla, bütün varlığımızla koruyacağız .

Atatürke hepimizden saygı ve sevgi .

« Sporun tarihçesi ve gelişimi »

6 - 11. Kânun - 936 Pazartesi gecesini Ordu evinde
Atgım Tayyip İler tarafından (Orduda Spor)
hakkında verilen konferans

— Geçen sayıdan devam —

Ve Fransa bu zamandan hali hali hazırda kadar geçen zaman zarfında (10) sîpor devresi geçirmiştir. Hatta bu hususta 1920 senesinde Paris'te oplanan terbiye bedeniye konferansında (ki bu kongraya bütün Avrupa Jimnastik hocaları ve fijoji doktorları gelmişlerdi) yine bir program vücutta getirilmiyerek olan canbazlar elinde yuvarlanup gitmektedirler.

Yine aynı devrelerde yani 1875 senelerinde Amerikada da spor hareketleri görülmeye başlamıştır. Bu tarih bilhassa Amerika futbolu basketbol, beyizbol, Voleybol, tenis gibi bütün dünyada zevkle oynanan oyunlarda icad edilmiştir.

Amerikalılar evvelâ Alman jimnastiklerini tatbik etmeye koyulmuşlarsada bunun yanlışlığını anlayarak bugünkü isveç jimnastiğine dönmüşler biraz sonrada atletik sporları alarak programlarla Darulfununlarına varıncaya kadar tatbik etmişlerdir. Bu suretle program dahilinde çalışmaya muvaffak olan Amerikalılar halen dünyada sayılı atletler ve sporcular yetiştirmektedirler.

Bu sıralarda şimal memleketlerinde de sîpor hareketleri yapılmak

istenmiyorsa da tabiat bunlara eke-seriyetle maui teşkil ediyordu en nihayet (hanrilling) isminde bir isveçli uzun ve derin düşünceler neticesi bugün tatbik edilmekte ve bütün dünyanın takdirini kazanmakta olan isveç jimnastik usullerinin esaslarını daha bundan 100 küsur sene evvel bu zat kurmuştur.

Çelimsiz ve zaif vücutla fakat azmîle Darilfünunu bitiren hanrilling kendisi gibi zaif ve mariz olan isveç milletini kurtarmak için bu zaif ve çelimsizliğin evvelâ sebepleri arayip buldu. O zamanlar kışlar dolayısıyla altı yedi ay gibi güneşten mahrum aynı zamanda kendilerini ısıtmak için kullandıkları alkoldan dolayı verem ve sıracadan kurtulmadıklarını çok çabuk keşif etti.

Bu işte muvaffak olmak için ozaman Danimarkada mevcut olan jimnastik mektebinde okumak lâzımgeldiğini anladı. İlk iş olarak bunu yaptı ve memleketine dönerek bir muallim mektebi açılması için lâyiha verdi fakat kabul ettirmekte muvaffak olamadı azmini kırmayan hanrillingin bu evvelki teklifi 1914 te kabul edilerek halen mevcut olan jimnastik öğretmen okulu tesis etti. Ve ling dahasını burada daha ziyade işleterek bu vücut idmanları ve hareketlerini fiyolojik hallerle çok alâkadar olduğunu binaen aley her air adedinin bu hadiselerle göre çalışması lâzımgeldiğini anladı tatbik etti ve bir kitap yazarak bütün dünyada tatbik edilesine yardım etti.

Bu suretle dünyada takdirler ka-

zanan isveç jimnastiğini kurdu ve yaptığı faidelerle isveç milletini karışımıza misal olarak çıkardı.

Sayın komutanlarım ve arkadaşlarım.

Türklerin sporu daha tibet yaylalarında iken binicilik ve atıcılıklarla başlamıştır. Bu hususta müsbet vesikalar olpuğu gibi tarihimize baştan başa şahittir.

Fakat istanbulun zaptile başlayan spor hayatımızda bilhassa kılınc kullanmak, ok atmak, ata binmek, yağlanarak göreşmek, gibi sporlar kendilerini bütün dünya harp ve sulh zamanlarında tanıtmakta gecihmemişlerdir. Tarihle yine sabitdir ki dünyanın hiç bir ferdi bir Türk güreşçisinin sırtını yere getirememişlerdir. (Koca Yusuf, Nurullah, Kara Osman, Kurt dereli), gibi daha bir çok Türk yiğitleri bütün dünyaya nam salarak kuvvetlerini tanıtmışlardır.

Türkler yalnız kendi millî oyunlarında değil Avrupalıların icat ettikleri oyunlarda yine en ön safda gitmektedirler.

Meselâ : Daha dün deneyecek kadar yakın bir zamanda başladığımız alafiranka ve serbest güreşte bize öğreten ustalıklarımızı yendiğimiz gibi Avrupada şampiyonluk almış olan italyanları bir povan vermek şartile memleketlerine müteessiren gönderdik. Ve yine dört senedir devameden Balkan göreşlerini kaybeden ve hattâ Balkanlarda teşkil edilen bir millî takema karşıda şampiyonluğu muhafaza etmekteyiz. diğer taraftan memleketimiz hiç görmediğiniz serbest göreşte de Di-

narlı gibi Türkiyede ikinci derecede bir güreşçi olan Türk yigidinin Amerikada 154 güreşte de sırtı yere ütirilememiştir.

Ve yine daha dün görerek bugün cesaretle girdiğimiz ve 38 milletin iştirâk ettiği binicilik müsabakalarında da Türk yigitleri kendilerini göstererek bu milletlerin hayretlerini celbedecek kadar yüksek ve birincilik, ikincilik, üçüncülük büyük farklı dereceler aldılar ve Türkün kuvvet ve kudretini her zaman olduhu gibi bir kerre daha bütün dünyaya göstermiş bulundular.

Şuhalde cevherinde böyle harikalar yaratacak kadar kudret bulunan biz Türkler her halde Avrupalıları halen tatbik ederek kazandıkları istifadelerden daha fazlasını ederek bu hususta da Dünya bir nününe olabiliriz.

Yalnız hakikat şudurki :

1900 Senesinde vücut idmanlarını alıyoruz diye yanlışlıkla spor ve bilhassa futbol dediğimiz oyunun girmesi bizi bu sahada 30 sene gibi büyük farkla geride bırakmıştır.

Hattâ 1918 senesinde de evvelki hata yetişmiyrmüş gibi vücut idmanlarını almadan ve program tahtında mekteplerimizde tatbik etmeden Atletik sporları yine yanlışlıkla memleket dahiline lafzan sokmuş bulunuyoruz.

En nihayet bütün işlerde olduğu gibi büyük inkılâpdan sonra 1928 senesinde halen bütün dünyanın takdirini kazanan İsveç usulü jimnastikte Türkiyede kabul edilmiş büyük küçük mekteplerin programına sokulmuştur. Ve Hükümetimiz

bu işin bir fetr işinden çıkmış bulundugunu ancak bir milliyet prensip ve gayesi olduğunu anlıyarak yakında bu işlere daha büyük önem vererek hususî teşkilâtlarla bütün efradı millet bir el ve kumanda altında çalıştıracağı ynpılan programlardan anlaşılmaktadır.

Hükümet bu vücut idmanlarından beklenen gaye ve faideleri anlamakta gecikmemiştir. Bu hususta başda (bay Selim Sırrı Tarcan) olduğu halde her sene muayyen günler ve zamanlarda Radiyo ve salonlarda bu hususta Konferanslar verilmektedir.

Netice : Bu beden terbiyesi dolayısıyla sporlarda muvaffak olan şahıslar bilhassa bugünkü harplere mukavemet ve ordulara lâzım olan (yaratıcılık, başarıklık, cesaret, metanet) gibi evsafı haiz olduklarından bütün dünya kendisini yaşatacak olan ordusunun bu şekil evsafıta yetişmeleri için büyük bir kayretle çalışmaktadırlar. Misâl :

Almanya, Rusya, İtalya ve daha bir çok Avrupa, Amerika, Asya milletleri. Konferansına burada nihayet verirken her hususta dünyaya faik olan biz Türklerin bu yeni işde de el birliğile çalışarak yukarda söylediğim gibi bütün dünyaya nümune olacağımızı şimdiden cesaretle söyleyebilirim.

Konferansımı Selim Sırrı beyin Beden terbiyesi kitabile Konferanslarından ve sitemim adlı YZB. Lutti Süleyman bayların eserlerinden istifade ederek toplamağa çalıştım.

Bir genelge münasebetile :

Akpınara

Sessiz akışlarını duyurmadın bize .
Uzun, yakıcı, baygın yolculuktan bunaldık.
Yollarda yorgun, Argın dermansız bocaladık
Gezdik, Koştuk, Yorulduk, Kavuşmadık bir ize

* *

Ağzımızın pasını giderecek damlayı;
Ararken dağda, taşta (bir ses duyduk)
çevrildik.

Çılgınca arıyorduk o kaynağı bulmayı
Baygın, ezgin bir halde vargımıza yetiştik .

* *

Bir kaynak başındayız : Işıkları köpüren,
Bir bilgi dalgasıdır , Kaynar Pınarlarından.
Akışların Kültüre ürününi götüren,
Bir bilgi dergisidir . Kuvvet alır okundan.

* *

Öğretmenler el ele yürüyor yönlerine,
Duygusunu armağan edecekler var sana.
Özüne kanmak için dizildik izlerine;
İçimizdeki hızı akıtırsın yasana .

* *

Sen bizimsin, biz senin Başındaki çiçekler;
Koparanlar deyecek bu ne koku bu ne renk
Suların besler bizi, Yolcudur Kültürcüler.
Ülkümüz verimlidir . Budur en büyük erek.

* *

Öyle bir kaynaksın ki: Bilgi taşar bağrında
Bugün köpürüyorsun, Yarın çağlıyacaksın .
Bir ümit bir teselli vardır akışlarında,
Ulusal bir Kültür bölgeye yayacaksın .

Aksaray : PerihanAtaç

Haydi oradan ... : Yabanî ! ..

Başlık yaptığım bu söz, Bundan tam 24 yıl önce bize, yani o günkü « Osmanlı » milletine söyleniyordu !

1936 Şubatının 15 ve 16 ıncı günleri, Niğdemizde bir « İnkıâp » ve « İstiklâl » konuları üzerine iki konferans vermiş olan değerli Hukuk Profesörü Mazhar Nedim uyandırdı bu hatıramı da buraya öyle yazıyorum ...

Adı geçen zatten bir yıl önce İsviçreye uğramış ve biraz kalmıştım .. Cenevre'de bulunduğum sıralar oradaki talebemizin haline acıyor . Hem Lozandaki, hem de Cenevredeki değerli Türk gençleri bir takım talebe dernekleri kuruyor ve bunlara, tıpkı, Türkçe birer ad takıyorlardı: Kemâl Cemiyeti, Osmanlı derneği ,... gibi. Lâkin, o günkü tebaamız olan Sırp, Bulgar, Rum, ve hatta Arap Arnavut talebeden bir teki bile bu derneklere yanaşmıyor, hepsi de ayrı ayrı birlikler yapıyorlardı..

* *

Benim milletimi soran bir İsviçreliye bir gün, her nasılsa, « Osmanlı » olduğumu söylemiştim de şu üzüntüye uğramıştım :

— Osmanlı ne demek ? Rum mı ?

— Hayır !

— Ermeni mi ?

— Hayır !

— Bulgar mı ?

— Yine hayır !

— Ya, ne ?

— Türk - Türk : Ben Türküm !

— Peki adostum, diyordu o isvicreli

ilkinden böyle deseydinizdi de hem beni, hem de kendinizi yormasanızdı ya...

—!?

Yüzümün dışa vurduğu bu işaretleri içim şöyle canlandırabilirdi :

— Ah, dostum; bilmezsiniz, bilemezsiniz ... « Türk ili » demek olan « Türkiye » de « Rumum, Ermeniyim, Arabım, Arnavudum, ve bilmem neyim ! ... » demek korkulu görülmezde « Türküm ! » demek suç sayılır ve ancak Türkler « Osmanlıym » demeye mecbur tutulur .

* *

Tebaamız olan ve « gayri müslim » adile bizden ayırt edilen talebe - ki hemen hepsi kendi paralarile Avrupa'da okuyorlardı - öz yaşayışları icabı, sokulgandılar : bulundukları Avrupa şehirlerindeki yerli halkla anlaşp kaynaşır ve oynayışı icabı sığılkan olan bizleri enine - boyuna çekıştirirde çekıştirirlerdi . Çünkü, biliyorlardı ki, yaşama yollarını bilip de aynı halkla düşüp kalkan ve kendilerini yalan çıkaracak olan « Osmanlı - Türk » hemen - hemen yok gibiydi !...

1912 Temmuzundaydı; Cenevrenin kur sal adını taşıyan « Revü » süna sizin anlıyacağınız, « temaşa evi » ne gitmiştim . Ondan önce de oraya bir kaç gece gitmiş ve yüzden fazla kızın birleştirilmesi meydana getirilen hoş oyunları, çalınan tatlı havaları, gösterilen çok güzel manzaraları bayıla - bayıla seyretmiştim . Hele birde oyun aralarında oturlan gazino, ne kadar güzeldi ...

Gökte yıldızlar, tavanda da onlarla yarış eden elektirik lambaları .. Sağda solda çok şık geyinmiş güzel çiftler ve tekler .. Dışarı bakınca Dolunay'ın tat-

lı ışığını Cenevre gölüne dediği « Mon bilân » ın bulutlar arasında bittiği ... görüldü .

İşte, yine böyle gözellikler görmek için gittiğim o ev o gece bana öyle çirkin bir şey göstermişti ki, onu bu gün yani 24 yıl sonra, bile andıkça yüreğim sızlar ..

§

Son gittiğim gece orada bir piyes te vardı . pek iyi aklımda kalmamış ama, galiba, medeniyet örneği olan bir kız'ı Avrupa hükümdarları birer birer istemeğe geliyorlar, hâl ve şanlarına uygun karşılıklar alıyorlardı ..

Hele Fransa ve İsviçre Cümhuriyet Başkanları gibi Cenevrelielerin pek sevdiği adamların ortaya gelişleri gibi ortadan kaçışları da alkışlara boğulu yordu .

Adamları nede iyi seçmişler, onlara ne de iyi makyaj yapıyorlardı ! . Meselâ, Fransa Cümhuriyet Başkanı tam kendisine benziyor ve hiç tanıtmak gerek mi yordu ..

Her birine ne biçim cevap verildiği bizi ilgilendirmedeği için aklımda tutamadım amma, bizimki, bugünkü gibi, gözümün önündedir :

Tam Abdülhamit kılıklı bir adam bulmuşlar, onun da başına güdük püs-kültü kalıpsız bir fes geçirmişlerdi ..

En sonra ortaya gelen ve tabii, o piyesi yazıvermiş alan ulusal düşmanımın tarifi üzere, yılışarak kıza yaklaşanlar bu maskaraya şöyle haykırmışlardı :

— Allez ...! Sauvage ! Yani - Haydi haydi oradan .. : Yabani !

Başımdan bir kaynar su dökülmüş gibi olmuşum .. Hemen oradan kalkıp gidecek oldumsa da şu düşüncem beni yerimde mihladı .

— Otururken benim Türk olduğumu hiç bilen yok .. Ayağa kalkınca millete timi anlayıveripte hiç bir şey yapmasalar bile, öksürecek olan Bulgar, Yunan ve saire talebeye ne deyebilirim .

Ertesi gün uğradığım Cenevrede ki Baş konsolosumuz Ziyaya işi açınca :

— Ben onu resmen protesto ederim .. Sözüyle karşılanmışım ... Evet, o « resmen » protesto etmişti; fakat, yine bu proesto (resmen) güme gılmışti : — Oyunculara karışamayız diye vermişlerdi ...

Nasıl, ey sevgili okuyucu, o günler bizde « istiklâl » varmı imiş ?!

İşte ben değerli Sözcü Mazhar Nedim'in söylevi dolayısıyla o günleri bir daha, acı, acı düşürerek bu günün büyüklüğünü bir kat daha anlamış oldum .. Size de, yazıyorum « istiklâl » e ancak « inkılâp » yolunda varılacağını bilerek onu ne pahasına olursa olsun yapmaktan çekinmiyen Yüce Önderimiz ATATÜRK ü her zamanki gibi şimdi bir daha candan selâmlıyor ve yürekten, şöyle diyorum :

— Ah, elimde olsa da, ömrümün birazını ona bağışlıya bilsem ...

Rasim Kocabaş

Sryın öğretmenim B. C. İdile saygılarımla

Kayardı Çayı

Baktım gönüs germişler köpüklü sular çaya Akıyor derinlerden ününü yaya yaya, Biz niçin benzemiyelim 'diyorlar(Sakarya)ya! Bizimde amacımız, o Akdeniz değil mi ?

§

Sizi üzen bu toprak bizlere daha yakın Bizde eşit ülkiyle yürüdük akın akın; Çağlarız [bu uğurda, kurusık'ta bırakın . Bizimde amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Yeşil saçlı kıızıdır kıyımızın o, Suna, Tatmadı bu sevdayı ne (Fırat) ne de (Tuna) Yarı kanlı boşandık biz o, aşkın uğruna ! Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Diner mi sandın bizi denizlere inmeden Yağız at yelesinden dalgalara binmeden, Geçermiyiz o, aşktan sevdamız! yerneden Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Süzgün sular koynudur gönlümüzün sılası O, engin mailikler avutan bütün yası ... Zaten bizi çoşturan hep o, Deniz sevdası! Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Acunsal bir kurumduk tarihtende önceden Bin acıyla ayrıldık(Meriç, Arda, Tunca) dan Kimini gülken verdik, kiminide goncadan... Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Çok vakit bizden sorar yalçın dağlar yelini; Nettin bin bir dereden biriken o, selini !.. Kurtarmak için gittik bu, güzel Türk ilini Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Bir çarık sesi duysa bin deremiz çalkanır; Ya çıktı yerler göğe, ya çöktü göğler sanır; Hep bunlar, öz duyguyla bir ülküye dayanır Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Ulusal ötgümüz yanık çoban kavalı Atamızdan armağan o, ardıc, mişe dalı; Duyurur bizi ele ancak o, gür sadalı Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

§

Gel dinle (Cüce Ozan) gel bize bazı bazı Kıyımızda çalınır en lirik aşk sazı; Gör ne yürekler yakar, ah o Sunanın nazı. Bizim de amacımız o, Akdeniz değil mi ?

Halkevimizin

3 ÜNCÜ YIL DÖNÜMÜ

Halkevimiz 23 Şubatta açılışından itibaren iki yılını doldurarak üçüncü yılına girmiş bulunuyor. Bu münasebetle 23 Şubat Pazar günü Halkevi salonunda şehrimizin bütün aydınlarının iştirâkiyle bir tören yapılmıştır. Törene saat 14 te Haklevi bandosu tarafından çalınan İstiklâl marşı ile başlanmış ve Evimiz Başkanı Naim Eremin çok güzel bir söylevi ile açılmıştır.

Naim Eremin söylevi dinleyiciler üzerinde iyi tesirler bırakmış ve aytaç bir çok defalar alkışlanmıştır.

Bundan sonra değerli Kültür Direktörümüz Turgut'un Halkevi hakkındaki canlı, ateşli ve çok heyecanlı hitabeleri dinleyicilerden bir çoğunu ağlatmıştır. Turgut'un diyeti pek çok defalar kesilmiş ve sürekli alkışlarla salon yerinden oynayacak kadar sarsılmıştır.

Turgut'un hitabesinden sonra Halkevi Bandosunun çaldığı güzel havalar dinlenmiştir. Bu arada Halkevi Dil, Edebiyat komitesinden Öğretmen Cevat'ın Ülkü konulu söylevide dinleyiciler üzerinde iyi izler bırakmıştır.

Tören saat 16 da bitmiştir. Aynı günün gecesi de Zafer Sinemasında Halkevi Gösteri kolu tarafından Mavi yıldırım piyesi temsil edilmiştir.

Tahirinin parçaları

Bir güzel nazenin beni görür edalanır,
Cilvekâridir, nutkeder bülbül gibi sadalanır,
Bir kişi kılsa nazar sıdkile anın veçhine,
Kul olur payinde daim şüphesiz gıdalanır.

Ruzüşep çıkar salunur sinem özü yakar.
Üslûbu tubaya benzer, gözleri şehlâ bakar,
Kollarına inci, mercan, güşüne altın takar,
Gâh kere eğnine canfes geyer ridalanır.

Devredip gezsem cihanı bulunmaz böyle
melâl,
Ruhları sükkâra benzer, lebleri abı zülâl
Gözleri âhu, kirpiği ok, kaşları hilâl,
Derde düşer her gören can yoluna fedalanır.

Ne güzel ziynet verir lâhûri şal sarmış bele
Söylemek kabil değil gelmez anın vasfı d'le
Terleyüp yüzler kızarmış yanağı benzer güle
Nice feryadeyleyip bu (Ta'îrî) şeydalanır

Derleyen : M. Elmacı

Sinema binası hıncabıncı dolmuş ve gelenlerden mühim bir kısmı geri gitmek zorunda kalmışlardır.

Temsil kelimenin tam manası ile (Mükemmel) olmuştur.

Gösteri kolundaki arkadaşlarımızı candan ve öz yürekten kutlular ve Halkevimize muvaffakiyetler dileriz.

Abone:

Yıllık : (100) Kuruştur .

Altı aylık : (60) «

Sayısı (10) Kuruştur .